

- (3) И не научихъ мъдростъ,
Нито знаякъ знанието на Прѣсвятаго.
- (4) ^аКой е възлѣзъ на нѣбето и сѣзъ?
Кой е сѣбрали вѣтрътъ въ шепитъ си?
Кой е вързаль водитъ въ дреха?
Кой е утвѣрдилъ всичките земни краища?
Кое е името му?
- И кое е името на сина му, ако го знаешъ?
- (5) ^бВсико Божие слово е опитано:
^вТой е щитъ за тѣзи които уповаватъ на него.
- (6) ^жНе притуряй на неговите думи,
За да ти не облича, и се покажешъ лъжецъ.
- (7) Даёшъ нѣща просъж отъ тебе:
Не ми ги отричай приди да умржъ:—
- (8) Суeta и лъжливо слово отдалечи отъ мене:
Сиромашия и богатство не ми давай;
^зХрани мя съ нуждната ми храна;
- (9) ^иДа не би да се прѣстъкъ, и се отрека
отъ тебѣ,
И рекъ: Кой е Господъ?
Или да не би да се намѣрѣхъ сиромашъ та открадва,
И земното името на Бога моего всуе.
- (10) Не одумвай слуга на господаря му,
Да не би тя проклѣла, и се намѣриши
попиненъ.
- (11) Има родъ що кълне отца си,
И не благослави майка си.
- (12) Има родъ чистъ въ очите си,
Но не е умитъ отъ нечистотата си.
- (13) Има родъ на който кочатъ колко са
високи,
И клепачитъ му надигнати!
- (14) Има родъ на който зѫбятъ съ мечове,
И членовнитъ зѫби ножове,
^иЗа да поижда сиромаситъ отъ земната,
И оскѣднитъ отъ срѣдъ человѣцитъ.
- (15) Пияницата има двѣ дѣщери, които винатъ: Даи, дай!
Тѣзи трийтъ сѫ ненаситки,—
Четири нѣща не казватъ: Стига:
- (16) ^иАдъ, и неплодна утроба,
Земната която не се насища съ вода,
И огњътъ който не казва: Стига.
- (17) ^оОкото което се присмава на баща си
И прѣзира да се покорява на майка си,
Гарвани дѣбрни ще го исклѣкятъ,
И пилни орлови ще го изядатъ.
- (18) Тѣзи трийтъ сѫ неостежими за мене,
И тѣзи четири нѣща не разуизамъ:
- (19) Слѣдятъ на орелъ по въздухътъ,
Слѣдятъ на змия върху канарата,
Слѣдятъ на корабъ всрѣдъ морето,
И слѣдятъ на мажъ при дѣзица.
- (20) Такъвътъ е пакътъ на прѣлюбодѣйца
жена:
Яде и си бѣрше устата, и казва: Не
съмъ направила беззаконие.
- (21) За три вѣща се тресе земната,
И за четири които не може да ноши:
- (22) ^иЗа работъ когато се възпари,
И безумниятъ когато се настига съ хлѣбъ,
- (23) За омразната жена когато се жени,
И служната когато замѣни госпожата си.
- (24) Тѣзи четириратъ сѫ най малки на земната,
Но сѫ най мадри:—
- (25) ^иМравинътъ крѣпки людие не сѫ,
Но лѣтъ приготвята храната си:
- (26) Кролацитетъ силни людие не сѫ,
Но поставята южните си на канара:
- (27) Скакалцитетъ царь нѣматъ,
Но излазитъ всичките на плакове:
- (28) Гущерътъ се държи въ рацѣтъ си,
И намѣрва се въ царските палати.
- (29) Тѣзи трийтъ върятъ добръ,
И четири ходятъ хубаво:
- (30) Лъвътъ, който е най силенъ отъ живопнатъ,
И не се врѣща отъ лицето на никого:
- (31) Прѣзъ чрѣслата стегнатий конъ: яре
цътъ:
И царътъ на когото людите му са съ него.
- (32) Ако си постѣшилъ безумно и си се
надагналъ,

^а Иона. 3; 13.^и Иовъ 38; 4, и др.^б Псал. 104; 3, и др.^и Иса. 40; 12, и др.^д Псал. 12; 6. 18; 30.

19; 8. 119; 140.

^е Псал. 18; 30. 84; 11.

115; 9—11.

^ж Втор. 4; 2. 12; 32.^{от} Отк. 22; 18, 19.^з Мат. 6; 11.^и Втор. 8; 12, 14, 17.

31; 20. 32; 15.

Неем. 9; 25, 26.

Иовъ 31; 24, 25, 28.

Осия 13; 6.

^и Лука 18; 11.^к Псал. 131; 1.

Гл. 6; 17.

^и Иовъ 29; 17.

Псал. 52; 2. 57; 4.

Гл. 12; 18.

^и Псал. 14; 4.

Амосъ 8; 4.

^и Гл. 27; 20. Абв.

2; 5.

^о Бит. 9; 22.

Лев. 20; 9. Гл. 20; 20.

23; 22.

^и Гл. 19; 10.

Еккл. 10; 7.

^и Гл. 6; 6.